

En fredag utan repetition blir jättetom. Det var ju vårt fredagsmys!

Det är lördag förmiddag och alldeles öde och tyst på den vidsträckta gården mellan skolbyggnaderna. Det flesta sover nog, säger Benjamin när han kommer gående från bostadshuset.

Det är en intensiv period just nu för 22-årige Benjamin Schander. Han går andra året på vokalsamle-linjen på Liljeholmens folkhögskola utanför Rimforsa.

– Det är superkul. Det är ensemblesång, enskild undervisning och den här terminen har jag valt elbas som biinstrument.

Benjamin Schander är 22 år och pluggar sångensamble på Liljeholmens folkhögskola i Rimforsa. Han hoppas fortfarande in i Mumk:s slagverkssektion när han kan.

Musicerandet stannar inte av för att lektionerna är över. Här pågår kreativitet dag som natt, kanske förklaringen till att det är så stilla en lördag morgon. Trots att Benjamin har ganska nära hem så blir det inte så ofta att han lämnar skolan.

– Andreas ringer ibland och scoutar, säger han med ett leende.

Jo visst ställer han upp för Mumk när en rutinerad slagverkare som han behövs. Och när det inte krockar med jobb eller andra gig. Senast deltog han både på orkesterfestivalen i Linköping, och vid premiärmarschen i Tranås efter det långa corona-uppehållet.

Han är uppväxt på landet utanför Västra Harg. Han valde slagverk och stod i kö ett år innan han kom in på kulturskolan. En medverkande faktor till instrumentvalet var att en granne skänkte bort ett trumset. Han gick för Andreas och för John Bergstrand, vars hustru Elin är sånglärare på Liljeholmen.

2012 tyckte Andreas Niskala, som då hette Pettersson, att det var dags.

– Ja, det var väl bara ”nu ska du med här”, säger Benjamin och skrattar.

Det är ju så gången är. Man börjar i kulturskolans orkestrar och sedan vidare till Mumk.

– Sen är man livrädd i två-tre år...

Skämt å sido så tyckte han i början att han var så liten vid alla stora instrument som fanns där. Och inte bara storleken utan även mängden av olika slagverk man skulle ta hand om. Chimes, timpani, marimba och xylofon och så vidare.

– Det var ju knappt att man kunde rubba dem.

Alla de där instrumenten ska fördelas mellan slagverkarna i orkestern. De får flytta runt och testa förstås, och sedan får man prata ihop sig om och vad man passar bäst för.

– Jag är till exempel inte tillräckligt storväxt för att spela bastrumma på marschen. Jag har fått testa, men man måste ju kunna se tamburmajoren, och det ser lite dumt ut. Marschen ska vara bra även visuellt.

Mumk på marsch på Zürichs gator under resan 2012. Foto: Mumk

Benjamin har hamnat mycket på mallet, alltså på melodiska slagverk, som marimba.

– Kanske för att jag lärde mig läsa G-klav snabbt. Det har jag nog haft fallenhet för.

Benjamin berättar om när Mumk spelade i Konsert och kongress i Linköping och man övade in stycket "Around the world in 80 days" där marimbastämman spelas med fyra klubbor och den består av ackord i stället för melodistämmor.

Att han då börjat spela piano gjorde att han hade lättare för att lära sig hur stämman var uppbyggd.

Många tidigare medlemmar i kåren har starka minnen från resor. Benjamin säger att han inte har så mycket specifika minnen, mer än att man hade väldigt roligt, att det var intensivt och att han var extremt trött när han kom hem efter resan.

– Man var inte så avslappnad, särskilt på den första resan 2015, det handlade mycket om att ha koll på sin kavaj, tycker han.

– Jag minns mest att vi besökte tyska nöjesparker på hemvägen som belöning. Det var väldigt kul. Och så minns jag förstås stämningen i bussen.

Mjölby ungdomsmusikkår åker och tävlar i Tyskland 2015. Jenny Albrektsson, Jesper Olofsson, Andreas Fransson och Emma Decker är fyra av dem. Foto: Corren

Att ha fått följa med på resorna är han tacksam för. Hade det inte varit för Mumk-resorna så hade han nog inte varit så berest i dag, tror han.

– Jag har fortfarande kvar Spotify-listan från bussen på Zürich-resan 2017. Mycket partymusik och allsång, men också de låtar som vi skulle uppträda med. Det var som en återkommande fest. Man sov och man festade.

På resorna träffar man också många från andra orkestrar.

Dirigent Andreas Niskala, vice dirigent Maria Dahl och drillledare Olivia Carlsson med vinstpokaler i samband med resan till Hattstedt 2019.

Under tonåren har hans fredagar handlat om rep med Mumk. Det var aldrig jobbigt, bara kul, menar han.

– En fredag utan repetition blir jättetom. Det var ju vårt fredagsmys, säger Benjamin och berättar om när han hamnade på sjukhus.

Han körde omkull med moppen. Det var just en fredagsmorgon. Inget brutet men Benjamin fick ändå tillbringa några timmar på Motala lasarett innan han blev hemskickad, rejält mörbultad.

Men att missa repet på Kulturscenen var det inte tal om. Han kunde inte spela, men han kunde i alla fall vara där.

I slagverksensemble på Kulturskolan tillsammans med yngre elever har han deltagit, och även hoppat in och hållit i repet.

– Jag fick lära mig att lära ut slagverk och vara stämledare.

Han har även vickat som musiklärare på Blåklintskolan under två terminer. Han hade kunnat få fortsätta där men hade andra planer. Studierna på Liljeholmens folkhögskola kom emellan. Ändå är det inte en framtid som musiklärare han tänker sig.

– Det är nog nästan alla andra elevers tankar här, utom mina.

Ändå tror han att det kan bli inhopp även för honom. Men Benjamin vill att musiken ska vara ett intresse, inte ett jobb.

– Så att det förblir roligt. Det kan kanske bli för mycket av det goda annars.

Planen är att söka in till HR-utbildning på Linköpings universitet nästa år.

– Kanske kan det ändå leda till jobb som har med musik att göra. På en teater, skivbolag eller så, hoppas han.

På julkonserten 2019 fick trummetsektionen besök av Arvid Johansson, dirigent i Mumk under 1980- och 90-talen.

Benjamin och ett gäng andra i Mumk har bildat ett partyband som nu är en egen förening. Brureband heter det, och har gjort egna arr i lite ösigare stil av orkesterklassiker. Ett litet brassband med lite skiftande sättning.

– Det har varit himla kul, men nu är det på avveckling för att för många av oss har flyttat och pluggar på olika håll, säger Benjamin Schander.

Trots musikutbildning är det en karriär inom HR som Benjamin Schander tänker satsa på. Men musiken förblir hans största intresse.

Mumk på 10-talet

- 2011 går resan till Tallin och "11th Youth Song and Dance Celebration" och Andreas Pettersson (senare Niskala) ersätter Tomas Herrgård som dirigent.
- 2012-års konsert i Gästisparken gästas av Magnus Bäckström och resan går till Zürich.
- 2013 vinner Mumk konsertklassen vid musikfestivalen i tyska Hattstedt.
- 2014 besöks tyska Heikendorf för femte gången.
- 2015 konserterar Mumk tillsammans med Lisa Lystam och reser till Rastede i Tyskland.
- 2016 firar Mumk 60-årsjubileum med stor musikfestival och inbjudna musikkårer från bland annat Heikendorf och Vechta.
- 2017 invigs den nya scenen i Gästisparken och resan går till Schweiz där man kamlar hem både guld- och bronsmedaljer i 38-gradig värme.
- 2018-års konsert i Gästisparken gästas av Lina Hedlund från Alcazar och resan går återigen till Heikendorf.
- 2019 får Mumk en sousafon i gåva från militär- och regionmusikern Börs Anders Öhman, resa går till Hattstedt och i september knips en silvermedalj i vuxenklassen när SM för blåsorkestrar genomförs i Linköping.

Läs mer om Mumks historia i Rolf Nilssons kapitel om Mjölby Ungdomsmusikkår i boken *Musik i Mjölby. En musikalisk resa i tiden.*

Text: Sune Johansson

Foto: Mumk och Corren